

områder. Det kan man gøre ved byfornyelse, modernisering og kvarterløft.

Desværre er det alt sammen nogle redskaber, som denne regering har skåret ned på. De redskaber, man havde til at kunne gøre det attraktivt at flytte ind i områder, der ikke er så attraktive, har man skåret væk. Hvis man ville noget for alvor, så skulle man genopbygge byfornyelsen, tilføre flere midler til kvarterløft, sørge for – også i Gellerupparken og ikke bare der, hvor ministeren synes, det er mest behageligt – at der så bliver tilført nogle midler på den måde. Det er sådan set lidt forskellen på regeringen og Enhedslisten: Regeringen står for, at man skal piske dem, der i forvejen står svagest, og så tror man, at det hjælper noget som helst.

Vores holdning er, at man skal gøre det attraktivt at gå ind og løse nogle problemer, så vi på den måde får en mere varieret boligsocial sammensætning i de områder, ved at give tilbud, ved at lave forbedringer, ved at gøre livet bedre og ikke ringere for nogen.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Den her debat er fyldt med retorik og flotte ord. Jeg må bare sådan tænke for mig selv, at det jo netop var i de 10 år, hvor Enhedslisten havde indflydelse på den førte politik, nemlig under den tidligere regering, at det her med ghettoproblemerne virkelig tog fart. Så det, der undrer mig, er, at man står og siger alle de flotte ting, men resultaterne taler jo for sig selv. Men nu vil vi gøre noget ved det.

Det, jeg dog vil rose Enhedslisten for, er, at de i løbet af den sidste halve time har flyttet sig fra ikke længere at sætte spørgsmålstejn ved, hvorvidt man har krav på en bolig, for det står i lovforslaget, sådan er det, men at diskussionen nu udelukkende drejer sig om, inden for hvilket tidsrum man så kan forvente at få en bolig, som passer til ens behov.

Tænk, den diskussion synes jeg så er meget interessant, og den synes jeg vi skal prøve af i praksis. For viser det sig nu, at det er nemt at løse de her behov inden for 6 måneder, så kan vi diskutere det senere. Men det vigtige for os er, at man får en bolig, der passer til ens behov, og det er det, vi løser med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu skal jeg sige, at det meget typisk var sådan på det boligmæssige og boligsociale område, at

Enhedslisten var i opposition også i den forrige regering, mens Venstre og Konservative stemte sammen med den forrige regering. Så hvis man leder efter nogen, der har ansvar: Kig på egen regeringsbænk!

Så vil jeg om det med retskravet sige: Nu kan vi jo blive ved. Jeg vil så tage det positivt, at Venstre mener, at det er vigtigt, at man skal have ret til en anden bolig, hvis man bliver afvist – den bolig, man havde ret til i forvejen. Man skal have ret til en anden bolig.

Så synes jeg, vi skal bede ministeren svare på, om meningen med loven er, at man har ret til en anden bolig. Og med ret til en anden bolig mener jeg selvfølgelig ikke en bolig om 1 år eller 2 år, for det er folk, der søger og har brug for en bolig. Så det må være en ret, man har, som ikke bare kan udskydes mere eller mindre på ubestemt tid.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal takke for de til lovforslaget faldne bemærkninger, og jeg imødeser også et godt samarbejde i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvor jeg jo kunne notere mig, at der er bebudet spørgsmål vedrørende nogle punkter.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det her er et nyt redskab, som kommunerne kan gøre brug af til at bryde ghettodannelser for at kunne få en mere blandet beboersammensætning og gøre op med eventuelle boligområder, som har et dårligt ry, og som betyder, at folk bliver isolerede i området.

Kl. 11.30

Jeg tror, at det var fru Anita Knakkegaard, der kaldte det her initiativ for et skridt i den rigtige retning, men understregede, at det ikke kan stå alene. Det er jeg meget enig i, for det her er et blandt mange forskellige initiativer at sætte ind mod ghettoisering.

Forslaget skal jo ses i sammenhæng med regeringens tidligere initiativer, bl.a. boligaftalen fra 2002 om anvendelse af Landsbyggefondsmidler til renovering og støtte til beboerrådgivere, og det er jo nok så vigtigt at understrege ved debatten i dag, at der jo er en boligaftale, at der er midler til renovering, til beboerrådgivere. Den boligaftale står regeringen naturligvis bag, ligesom vi er åbne over for forhandlinger om eventuelle justeringer i boligaftalen.